

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nói Đại thừa, Đại thừa ấy vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tôi tôn, tôi thắng. Đại thừa như vậy với hư không bình đẳng. Ví như hư không có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Đại thừa cũng vậy có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Như hư không, không đến, không đi, không trụ, có thể thấy. Đại thừa cũng vậy, không đến, không đi, không trụ, có thể thấy. Như hư không khoảng trước, sau, giữa đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, khoảng trước, sau, giữa đều bất khả đắc. Đại thừa như thế tôi tôn, tôi thắng, cùng với hư không bình đẳng, dung nạp rất nhiều, không động, không trụ, bình đẳng của ba đời, vượt khỏi ba đời cho nên gọi là Đại thừa.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Như lời ông đã nói. Bồ-tát Đại thừa đủ công đức vô biên như vậy. Thiện Hiện nên biết: Đại thừa của các Đại Bồ-tát là sáu pháp Ba-la-mật-đa, đó là bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa của các Đại Bồ-tát đó là pháp nội Không, ngoại Không, nội ngoại Không, đại Không, Không Không, thắng nghĩa Không, hữu vi Không, vô vi Không, tất cánh (rốt ráo) Không, vô tế Không, tán Không, bản tính Không, tự tướng Không, nhất thiết pháp Không, vô tính Không, vô tính tự tính Không.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa của các Đại Bồ-tát là tất cả pháp môn Đà-la-ni, đó là: Văn tự Đà-la-ni v.v... vô lượng, vô số pháp môn Đà-la-ni.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa của các Đại Bồ-tát là tất cả pháp môn Tam-ma-địa, đó là: Kiện hành Tam-ma-địa v.v... vô lượng, vô số pháp môn Tam-ma-địa.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa của các Đại Bồ-tát là ba mươi bảy pháp Bồ-đề phần, ba môn giải thoát nói rộng cho đến mười tám pháp Phật bất cộng v.v... công đức vô lượng, vô biên thù thắng, nên biết đều là Đại thừa Bồ-tát.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ông nói Đại thừa vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tôi tôn, tôi thắng. Đúng vậy! Đúng vậy! Như lời ông đã nói.

Thiện Hiện nên biết: Nếu Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến đổi, chẳng điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều là tánh không thật, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu sắc uẩn cho đến thức uẩn là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu sắc uẩn cho đến thức uẩn là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn xứ cho đến ý xứ là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu nhãn xứ cho đến ý xứ là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, tánh đều không thật, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu sắc xứ pháp cho đến pháp xứ là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu sắc xứ cho đến pháp xứ là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn giới cho đến ý giới là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không

đôi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu nhãn giới cho đến ý giới là biên kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu sắc giới cho đến pháp giới là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu sắc giới cho đến pháp giới là biên kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn thức giới cho đến ý thức giới là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu nhãn thức giới cho đến ý thức giới là biên kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn xúc cho đến ý xúc là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu nhãn xúc cho đến ý xúc là biên kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu các thọ

do nhãn xúc làm duyên sanh ra, cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu địa giới cho đến thức giới là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu địa giới cho đến thức giới là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhân duyên cho đến tăng thượng duyên là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu nhân duyên cho đến tăng thượng duyên là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu vô minh cho đến lão tử là chơn như, chẳng phải hư vọng, không biến dị, không điên đảo, chẳng giả dụ, thiết lập, mà là chơn, là thật, có thường, có hằng, không biến, không đổi, có thật tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu vô minh cho đến lão tử là biến kế sở chấp, là hư vọng, giả hợp, là có dòi động, cho đến tất cả đều không thường, không hằng, có biến, có đổi, đều không thật tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu cảnh giới đoạn, cảnh giới ly, cảnh giới diệt, cảnh giới an ổn, cảnh giới tịch tĩnh, cảnh giới vô sanh, cảnh giới vô diệt, cảnh giới vô nhiễm, cảnh giới vô tịnh, cảnh giới vô tác, cảnh giới vô vi là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định

vô sắc chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu tám giải thoát, chín định thứ đệ là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu tám giải thoát, chín định thứ đệ chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu năm loại mắt, sáu phép thần thông là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu năm loại mắt, sáu phép thần thông chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp Cực hỷ địa cho đến pháp Pháp vân địa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu pháp Cực hỷ địa cho đến pháp Pháp

vân địa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bậc Cực hỷ địa cho đến bậc Pháp vân địa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu bậc Cực hỷ địa cho đến bậc Pháp vân địa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp Tịnh quán địa cho đến pháp Như Lai địa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu pháp Tịnh quán địa cho đến pháp Như Lai địa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bậc Tịnh quán địa cho đến bậc Như Lai địa là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu bậc Tịnh quán địa cho đến bậc Như Lai địa chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát từ khi mới phát tâm cho đến khi an tọa trên tòa diệu Bồ-đề, trong khoảng thời gian đó mà khởi vô lượng loại tâm là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu Đại Bồ-tát từ khi mới phát tâm cho đến khi an tọa trên tòa diệu Bồ-đề, trong khoảng thời gian đó khởi vô lượng loại tâm chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát trí Kim cương dụ là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì Đại thừa đây chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-

tu-la v.v... Còn nếu Đại Bồ-tát trí Kim cương dụ chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh thì Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát dùng trí Kim cương dụ để liên tục đoạn trừ phiền não tập khí là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì trí năng đoạn Kim cương dụ đây không thể đạt được điều kia, đều vô tự tánh đoạn, chứng đắc trí thất thiết trí Vô thượng vi diệu, chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu dùng trí Kim cương dụ để liên tục đoạn trừ phiền não tập khí chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì trí năng đoạn Kim cương dụ đây có thể liễu đạt được điều kia, đều vô tự tánh, chứng đắc trí thất thiết trí Vô thượng vi diệu, vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp để trang nghiêm thân chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì oai quang diệu đức của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm thân của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh thì oai quang diệu đức của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu việc phóng quang minh của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì việc phóng quang minh của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không thể chiếu khắp mười phương hằng hà sa số thế giới, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu việc phóng quang minh của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh thì việc phóng quang minh của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều có thể chiếu khắp mười phương hằng hà sa số thế giới, vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đầy đủ sáu mươi âm thanh vi diệu, trong suốt là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đầy đủ sáu mươi âm thanh vi diệu, trong suốt chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không thể giáo hóa các hữu tình khắp mười phương vô lượng, vô biên, trăm ngàn ức hằng hà sa v.v... thế giới, không vượt tất cả thế

gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đầy đủ sáu mươi âm thanh vi diệu, trong suốt chẳng phải thật hữu tánh mà là phi hữu tánh, thì chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đầy đủ sáu mươi âm thanh vi diệu, trong suốt đều có thể giáo hóa các hữu tình khắp mười phương vô lượng, vô biên, trăm ngàn ức v.v... thế giới, vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không thanh tịnh, cũng không chuyển hóa được tất cả thế gian, Sa-môn, Bà-la-môn, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng phải thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác rất thanh tịnh, tất cả thế gian, Sa-môn, Bà-la-môn đều không, có thể như pháp chuyển hóa, vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu việc giáo hóa hữu tình của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật hữu tánh, chẳng phải phi hữu tánh, thì sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng được tôn quý, chẳng được tối thắng, không thể đưa các loại hữu tình kia vào cõi Vô dư y Niết-bàn, không vượt tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... Còn nếu việc giáo hóa hữu tình của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng thật hữu tánh, mà là phi hữu tánh, thì sự chuyển pháp luân Vô thượng vi diệu của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đều có thể đưa các loại hữu tình kia vào cõi Vô dư y Niết-bàn, vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Do mỗi mỗi nhân duyên như vậy, cho nên nói Đại thừa vượt khắp tất cả thế gian, trời, người, A-tu-la v.v... tối tôn, tối thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Theo lời ông nói: Đại thừa như vậy cùng với hư không bình đẳng. Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông nói. Vì sao? Ví như hư không Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc trên, dưới, tất cả phương đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc trên, dưới, tất cả phương đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, dài, ngắn, cao, thấp, vuông, tròn, ngay, thẳng, tất cả hình sắc đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, dài, ngắn, cao, thấp, vuông, tròn, ngay, thẳng, tất cả hình sắc đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, hiển hiện sắc: Xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tím, xanh biếc, xanh vàng, xanh nhạt đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, hiển hiện sắc: Xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tím, xanh biếc, xanh vàng, xanh nhạt đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng quá khứ, chẳng vị lai, chẳng hiện tại. Đại thừa cũng vậy, chẳng quá khứ, chẳng vị lai, chẳng hiện tại, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng tăng, chẳng giảm, chẳng tiến, chẳng lui. Đại thừa cũng vậy, chẳng tăng, chẳng giảm, chẳng tiến, chẳng lui, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng tạp nhiễm, chẳng thanh tịnh. Đại thừa cũng vậy, chẳng tạp nhiễm, chẳng thanh tịnh, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không sanh, không diệt, không trụ, không khác. Đại thừa cũng vậy, không sanh, không diệt, không trụ, không khác, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng thiện, chẳng ác, chẳng vô ký. Đại thừa cũng vậy, chẳng thiện, chẳng ác, chẳng vô ký, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không thấy, không nghe, không ngộ, không biết. Đại thừa cũng vậy, không thấy, không nghe, không ngộ, không biết, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng sở tri, chẳng sở thức. Đại thừa cũng vậy, chẳng sở tri, chẳng sở thức, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng biến tri, chẳng dứt hẳn, chẳng tác chứng, chẳng tu tập. Đại thừa cũng vậy, chẳng biến tri, chẳng dứt hẳn, chẳng tác chứng, chẳng tu tập, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng quả, chẳng pháp quả, chẳng dị thực, chẳng pháp dị thực. Đại thừa cũng vậy, chẳng quả, chẳng pháp quả, chẳng dị thực, chẳng pháp dị thực, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng pháp có tham, chẳng pháp lìa tham, chẳng pháp có sân, chẳng pháp lìa sân, chẳng pháp có si, chẳng pháp lìa si. Đại thừa cũng vậy, chẳng pháp có tham, chẳng pháp lìa tham, chẳng pháp có sân, chẳng pháp lìa sân, chẳng pháp có si, chẳng pháp lìa si, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng đọa Dục giới, chẳng đọa Sắc giới, chẳng đọa Vô sắc giới. Đại thừa cũng vậy, chẳng đọa Dục giới, chẳng đọa Sắc giới, chẳng đọa Vô sắc giới, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không có sơ phát tâm, không phát tâm lần thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, thứ tám, thứ chín, thứ mười. Đại thừa cũng vậy, không có sơ phát tâm cho đến không có phát tâm lần thứ mười, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không Tịnh quán địa, Chứng tánh địa, Đệ bát địa, Cụ kiến địa, Bạc địa, Ly dục địa, Dĩ biện địa, Độc giác địa, Bồ-tát địa, Như Lai địa có thể đắc. Đại thừa cũng vậy, không Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa có thể đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không Dự lưu hương, Dự lưu quả, Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả, Độc giác hương, Độc giác quả, Bồ-tát, Như Lai có thể đắc. Đại thừa cũng vậy, không Dự lưu hương, Dự lưu quả cho đến Bồ-tát, Như Lai có thể đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, không Thanh văn địa, Độc giác địa, Bồ-tát địa, Như Lai địa có thể đắc. Đại thừa cũng vậy, không Thanh văn địa, Độc giác địa, Bồ-tát địa, Như Lai địa có thể đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng hữu sắc, chẳng vô sắc, chẳng hữu kiến, chẳng vô kiến, chẳng hữu đối, chẳng vô đối, chẳng hợp, chẳng tan. Đại thừa cũng vậy, chẳng hữu sắc, chẳng vô sắc, chẳng hữu kiến, chẳng vô kiến, chẳng hữu đối, chẳng vô đối, chẳng hợp, chẳng tan, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng thường, chẳng vô thường, chẳng lạc, chẳng khổ, chẳng ngã, chẳng vô ngã, chẳng tịnh, chẳng bất tịnh. Đại thừa cũng vậy, chẳng thường, chẳng vô thường, chẳng lạc, chẳng khổ, chẳng ngã, chẳng vô ngã, chẳng tịnh, chẳng bất tịnh, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng không, chẳng bất không, chẳng hữu tướng, chẳng vô tướng, chẳng hữu nguyện, chẳng vô nguyện. Đại thừa cũng vậy, chẳng không, chẳng bất không, chẳng hữu tướng, chẳng vô tướng, chẳng hữu nguyện, chẳng vô nguyện, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng tịch tĩnh, chẳng bất tịch tĩnh, chẳng viễn ly, chẳng bất viễn ly. Đại thừa cũng vậy, chẳng tịch tĩnh, chẳng bất tịch tĩnh, chẳng viễn ly, chẳng bất viễn ly, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng sáng, chẳng tối. Đại thừa cũng vậy, chẳng sáng, chẳng tối, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng khả đắc, chẳng bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, chẳng khả đắc, chẳng bất khả đắc, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng uẩn, xứ, giới, chẳng lìa uẩn, xứ, giới. Đại thừa cũng vậy, chẳng uẩn, xứ, giới, chẳng lìa uẩn, xứ, giới, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng khả thuyết, chẳng bất khả thuyết. Đại thừa cũng vậy, chẳng khả thuyết, chẳng bất khả thuyết, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Lại như hư không, chẳng có hý luận, chẳng không hý luận. Đại thừa cũng vậy, chẳng có hý luận, chẳng không hý luận, nên nói Đại thừa cùng với hư không bình đẳng.

Do nhân duyên này, nên nói: Đại thừa như thế cùng với hư không bình đẳng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Theo lời ông nói: Ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Đại thừa cũng vậy, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời ông đã nói. Vì sao? Vì hữu tình vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc hữu tình, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, tất cả như thế đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hữu tình vô lượng, nên biết hư không cũng vô lượng. Hư không vô lượng, nên biết Đại thừa cũng vô lượng. Hữu tình vô số, nên biết hư không cũng vô số. Hư không vô số, nên biết Đại thừa cũng vô số. Hữu tình vô biên, nên biết hư không cũng vô biên. Hư không vô biên, nên biết Đại thừa cũng vô biên. Do nghĩa như

vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì nếu hữu tình vô lượng, vô số, vô biên, hoặc hư không vô lượng, vô số, vô biên, hoặc Đại thừa vô lượng, vô số, vô biên, thì tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hữu tình vô sở hữu nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng cũng vô sở hữu. Vô lượng vô sở hữu nên biết vô số cũng vô sở hữu. Vô số vô sở hữu nên biết vô biên cũng vô sở hữu. Vô biên vô sở hữu nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc hữu tình, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, hoặc vô số, hoặc vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã vô sở hữu nên biết hữu tình cũng vô sở hữu. Hữu tình vô sở hữu nên biết mạng giả cũng vô sở hữu. Mạng giả vô sở hữu nên biết sanh giả cũng vô sở hữu. Sanh giả vô sở hữu nên biết dưỡng giả cũng vô sở hữu. Dưỡng giả vô sở hữu nên biết sĩ phu cũng vô sở hữu. Sĩ phu vô sở hữu nên biết Bồ-đặc-già-la cũng vô sở hữu. Bồ-đặc-già-la vô sở hữu nên biết ý sanh cũng vô sở hữu. Ý sanh vô sở hữu nên biết thanh niên cũng vô sở hữu. Thanh niên vô sở hữu nên biết người làm cũng vô sở hữu. Người làm vô sở hữu nên biết người thọ vô sở hữu. Người thọ vô sở hữu nên biết người biết cũng vô sở hữu. Người biết vô sở hữu nên biết người thấy cũng vô sở hữu. Người thấy vô sở hữu nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng cũng vô sở hữu. Vô lượng vô sở hữu nên biết vô số cũng vô sở hữu. Vô số vô sở hữu nên biết vô biên cũng vô sở hữu. Vô biên vô sở hữu nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, hoặc vô số, hoặc vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì lần lượt cũng vô sở hữu. Chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên biết tất cả

pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì ngã cho đến người thấy, hoặc chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi lần lượt cũng vô sở hữu. Cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết sắc uẩn cho đến thức uẩn lần lượt cũng vô sở hữu. Sắc uẩn cho đến thức uẩn vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc sắc uẩn cho đến thức uẩn, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết nhãn xứ cho đến ý xứ lần lượt cũng vô sở hữu. Nhãn xứ cho đến ý xứ vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu, nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc nhãn xứ cho đến ý xứ, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết sắc xứ cho đến pháp xứ lần lượt cũng vô sở hữu. Sắc xứ cho đến pháp xứ vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô biên, vô số lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu, nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc sắc xứ cho đến pháp xứ, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết nhãn giới cho đến ý giới lần lượt cũng vô sở hữu. Nhãn giới cho đến ý giới vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu, nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc nhãn giới cho đến ý giới, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến người thấy vô sở hữu, nên biết sắc giới cho đến pháp giới lần lượt cũng vô sở hữu. Sắc giới cho đến pháp giới vô sở hữu, nên biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên biết vô lượng, vô số, vô biên lần lượt cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên, vô sở hữu nên biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như vậy, cho nên nói Đại thừa ví như hư không, có thể dung nạp khắp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì sao? Vì hoặc ngã cho đến người thấy, hoặc sắc giới cho đến pháp giới, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, vô số, vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như vậy đều vô sở hữu, bất khả đắc.

Quyển thứ 493

HẾT